

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat hóra . . . 5 kor. — fill.

Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszörre 10 fill. fizendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szö 2 fillérjével számítatik.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk közkeletben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

— vasárnap reggel. —

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

4522/1905. szám.

Hirdetmény.

Az 1892. évi XV. t. cikk 3. § a rendelkezésében nyújtott kedvezmény alapján mindazon szőlőgazdák, akik szeszest italok kíméréseivel, vagy kismértékbeni elárúsításával nem foglalkoznak, — állami borítal adó fejében a saját termései boraiktól a házi szükségletre szánt bormennyiség után, csak is a volt borfogyasztási adónak megfelelő részét, vagyis városunkban bor után hektoliterenként 2 korona 70 fillért, bormust és szőlő cefre után hektoliterenként 2 korona 02 fillért tartoznak fizetni.

A fenti kedvezményt elnyerni óhajtó szőlőgazdák fölhívattak, hogy ebbeli igényüket legkésőbb folyó évi szeptember 15-ig nevük, házszámuk, a házbeliek számának, a szőlőbirtok terjedelmének, a házi fogyasztásra felhasználandó bor évi átlagos mennyiségének, a folyó évben remélhető termésnek, valamint a nagyban való eladásra szánt bor mennyiségének megjelölésével a városi javadalmi hivatalban okvetlenül jelentseék be.

Léván, 1905. évi augusztus hó 11-én.

Bódogh Lajos
polgármester.

4483/1905. szám.

Hirdetmény.

Léva város képviselőtestülete f. évi július hó 5-én tartott közgyűlésében hozott 3712. számú határozatában az újból felépítendő végőhid helyéül a tanács által javasolt uradalmi libamalom területet s a kegyesrendház tulajdonát képező perementi rét egy részét a további tárgyalások alapjául elfogadta s a lévai uradalom ezen ingatlanának 7000 korona vételárban és a kegyesrendház 1467 négyzetövényi területű részének 2934 korona vételárban leendő megvétele tekintetében szükséges határozat meghozatalára s a vételnek névszerinti megszavazására az 1886. évi XXII. t. cz. 110 §-ának rendelkezésére figyelemmel, miután f. évi augusztus hó 4-én tartott rendkívüli közgyűlésén a képviselőtestület meghatározott számban nem jelent meg, 2-od ízbeni tárgyalásra f. évi szeptember hó 5-ének délutáni 4 órájára közgyűlés tartását rendelte el.

Midőn a képviselőtestület ezen intézkedését közzé teszem, egyidejűleg a képviselőtestület tagjait a városház nagytermében a

fenti időben megtartandó közgyűlésen való szíves megjelenésre ezen hirdetésny utján is felkérem.

Léva, 1905. évi augusztus hó 14-én.

Mácsanszky
h. polgármester.

4480/1905. szám.

Hirdetmény.

Az 1906. évre érvényes legelső adót fizető városi képviselő, névjegyzékét Léva város képviselőtestülete 1905. évi augusztus hó 4-én tartott rendkívüli közgyűlésén az 1886. évi XXII. t. cz. 33. § a alapján megállapította.

Miről az érdekeltek azzal a figyelemzetéssel értesítettek, hogy ezen megállapított névjegyzék f. évi augusztus hó 15-től szeptember hó 1-ig a városi iktató hivatalban közszemlélésre ki lett téve, mely idő alatt bárki is megtekintheti s esetleges felbontásait a fenti határidő alatt beadhatja.

Léva, 1905. évi augusztus hó 14-én.

Mácsanszky
h. polgármester.

Szent István napján.

Minden esztendőben egyszer, augusztus 20-án méltó kegyelettel és ünneppel szokta megülni Magyarország Szent István napját. És míg magyar lesz a magyar, míg a keresztény hit csodás fényével beragyogni fogja ezt az országot, a magyar nemzet első apostoli királya emlékezetének illő kegyelettel fog adózni.

Tekintsünk csak vissza multunkra, repüljünk át az eltűnt évszázadokon, nézzünk végig ezer esztendő hazánkon, jóleső érzés hatja át lelkünket azon gondolatra, hogy álltunk meg szilárdan mind e mai napig, dacára, hogy megszámlálhatatlan megpróbáltatáson estünk és esünk át, dacára, hogy léptenyesen kísértett fölöttünk a végenyészet, a megsemmisülésréme, ott állottunk sirunk szélén és a létfenntartási ösztöntől ösztökélve halállal fenyegető tusák között össze kellett mérnünk kardunkat az ellenfelével. Állandóan ellenségek vettek körül bennünket, mind-

nyian vérünket, életünket, hazánkat akarták. — Terhőkre volt, hogy léteztünk, rossz szemmel nézték, hogy erősödünk, irigykedve látták, hogy fejlődünk és emelkedünk.

Az ármány, az irigység, az ellenséges érzület mérges nyilait visszapattogtak, nem fogtak rajtunk. Pusztultunk, vesztünk, de megmaradtunk annyian, hogy újlag erőt gyűjthessünk, gyarapodhassunk és szembe szállhassunk a veszedelemmel.

És hazánk története tündöklő di-csőséggel ragyog a világ előtt, mely immár nem kételkedhetik erőnkben, nem tagadhatja meg tőlünk annak elismerését, hogy annyi balszerencse közt, oly sok vizsály után megmaradtunk épségben és erőben.

És mi büszkéek vagyunk, hogy léteztünk, hogy élünk, hogy csüggedetlenül álljuk meg helyünket és önérettel tekintünk ezer éves multunkra, melyben tengernyi fájdalom, szomorúság, bánat és gyász vegyül és az örömből nyugalomból és a békés terjeszkedésből igen kevés jutott ki osztályrészünkül.

S minek tulajdoníthatjuk e csodával határos szívósságunkat? Minek tudható be, hogy vésszel, viharral megküzdve, szembeszállva keresztül küzdöttük magunkat az életen, visszavertük az ellenség sűrű tömegeit és újból szabadon mozogtunk és lélegzettünk?

Fennállásunkat egységes voltunknak, a keresztény hit varázsának tulajdoníthatjuk. A vallás, melyet a pogány magyarok fölvettek Szent Istvánnal, meggyökeresedett, szilárd talajra talált és terjedt, egyre nagyobb tért hódított és ez erős kapcsolatot létesített a magyarok között. A hit magasatos tanival fejlődött önérettünk, bátorságunk, elszántságunk és tett erőnk. A keresztény vallás alatt erősödünk, növeked-

tünk és Istenben való bizodalommal indultunk háboruba.

A keresztény hite kívül biztos alapokra vetett alkotmányunk volt évszázadokon át védőbástyánk. Ezt a védőbástyát is Szent István király emelte a magyaroknak, megteremtve hazánk konstitúcióját, mely alapvonásaiban még ma is fennáll. Jórészt tehát Szent Istvánnak köszönheti e nemzet megmaradását. Mint pogány fejedelem bölcs körültekintéssel belátta, hogy az ország hamarosan a megsemmisülés örvényébe sodródik, a pogány, vad, zabolázhatlan magyarok menthetetlenül elpusztulnak, ha az addig követett uton tovább haladnak. Felvette tehát a kereszténységet, minek megjutalmazásul II. Silyveszter megajándékozta a koronával, ez által ő maga király, hazánk pedig királyság lett.

Uralkodása rendkívül áldásos volt, minden idejét a keresztény vallás terjesztésének, a pogányság megszüntetésének, az általa bevezetett alkotmány megszilárdításának szentelte. Lassan bár, de biztos alapon vedlett át Magyarország. Erős keresztény szellem hatotta át idővel.

A nagy király emléke tehát szent és soha el nem homályosulhat; egyre tündöklőbb glória övezi körül és a Szent Jobb, melyet mostanáig őriznek például szolgál az utódoknak, hogy egy kézzel mennyi jót, szépet és nemest lehet cselekedni.

Az egész ország ünnepel és a ki csak szerét ejtheti, elzarándokol a fővárosba, megnézni az első magyar apostoli király szent jobbát, mely elkörmányozta ezt a nemzetet a feneketlen örvény széléről a biztos révbe.

Emlékezzünk a szent királyra és őriztük meg a kegyeletünket mindörökké.

TÁRCZA.

Szerelem.

Magunk se tudjuk mit jelent,
Ha észrevétlen összenézünk;
Valami titkos vágyat érzünk,
Feledve multat és jelent.

Magunk se tudjuk, miért van az?
Ugy akaratlan, észrevétlen
Érezzük: szívünk mégse télen,
Ha bearanyozza a tavasz!

E titkot liljomok fedik . . .
És annyi báj van e titokban!
Semmise történik pedig,
Csak a szívünk egyszerre dobban.

Finale . . .

Kézembe sápadt sárga rózsák,
Elharvadit szírmu liljomok . . .
Siratnak egy-egy drága órát,
Hisz álmaim már mind romok!

Emléket csendben ünnepeleve,
Elsuttogok egy lány nevet . . .
A ködös, kopott szürke csendbe!
A bucsuzó nap rám nevet.

Kacag — hogy gyötör a valóság
Kacag, hogy álmaim romok . . .
— Ugy sirnak mind a sárga rózsák
S a hervadt szírmu liljomok . . .

Karafiáth Jenő.

Levél Kelet-Afrikából.

Apr. 27-én kelt levelet most, — miután egy eredménytelen „safari“ után Moschiba vergődtem — vettem át. Hasonlóképpen most kaptam kézhez a küldött újságokat és a két szótárt.

Rufu (Pangani) folyó jobb partjáról jöttem. Itt ütöttem fel — hosszú kintlódás után — tanyámat s mikor már reméltem, hogy hozzáfoghatok az eredményes gyűjtéshez, akkor embereim mind cserben hagytak.

Nehéz dolog volna leírni ezt a kudarcot végződött expedíciót. Az elindulást, az esős időszak kellemetlenségeit, a megáradt folyókban való átkelést, stb. stb. De még nehezebb volna leírni azt az állapotot, mikor embereim által e vadonban cserbenhagyva, teljesen egyedül voltam.

Végre is el kellett határoznom magam, hogy mindent visszahagyva a steppén keresztül Aruschadinibe menjek emberekért.

Az elhagyott házam eléggé biztosítva volt az erre nagy ritkán kóborló mosszaiak ellen. 7 puskát (4 elűtőtű, egy marok postával töltve) állítottam fel önműködőleg, hogy a hivatalos vendégeket méltóképp üdvözöljék.

E helyen vanderóbbók is voltak, de ez igazán vad törzs (pusztán vaddal élnek s kunyhóik nagyon messze vannak a vizektől) annyira fél az európaiaktól, hogy ha egy fehér arra téved, úgy azonnal más vidékre költöznek. Különben erről az érdekes néptörzsről alkatomadtán bővebben írok.

Tanyám környéke ugy a gyűjtőre, mint a vadászra nézve nagyon érdekes volt.

Nagyon sok volt az oroszlan!

Néha 5–6 db. bömbölt házam közelében. Eleinte nagyon könnyen löhettem volna, de nem akartam, mivel akkoriban folyton esett s így a bört nem lehetett volna ki-dolgozni.

(Az oroszlan bőre nagyon zsiros.)

Pedig, de nagyon szerettem volna egykettőt közülök leszedni.

Erősen hiszem, hogy ha embereim (talán nem is szabadna őket embereknek titulálni; itt nem tartjuk őket „Homo sapiens“-nek) el nem lépnek, ugy 5–6 db-ot elejtettem volna.

Arról is erősen meg vagyok győződve, hogy e seafari után küldtem volna el az igért leopárd, illetőleg e helyet egy oroszlan bört.

De hát . . . „mektub“! Hogy ily safarit csináltam, annak az oka — talán fölösleges lesz írnom — a pénzhiány volt.

Most, hogy a parton vasutat építenek s hogy a határt mérik — sok pénzzel is — alig-alig lehet valamire való feketét kapni. Az enyéme oly válogatott társaság volt, hogy a tatrangi csángó méltán mondhatná róluk, hogy kilopnák az ember saemeit. Szalay igazgató ur irt. Szerinte, ha csak teheti 4000 K.-t küld évente. Mi bizony itt kis összeg, (az utazás, lőszer, spiritusz stb. roppant összegbe kerülnek) de ezzel ki tudok jönni. Fő, hogy rendesen kapjam.

Most is igen nagy szükségben vagyok pénz dolgában: a M. N. Muzeum marcz. 29-én küldött 45 fontot, és ez az összeg még most sem érkezett ide. Ki tudja, hogy miként indították utnak.

S így most teljes tértelenségre vagyok kárhözthatva, pedig már igen szeretném végleg elhagyni Moschi illetőleg Kilima-Njaro környékét.

Moschi district nagyon népesedik. Transváli burok jönnek ide napról napra.

Igen érdekes képet nyújt egy ilyen beköltöző bur család, a 18–24 ökrös szekerikkel.

Mi nem igen örülünk nekik! Az itteni életmódról, ha körülményeim engedni fogják azonnal írok. Most — bármint szeretném — nem tehetem, mivel chinin napom van s a bevett 1 gram chinin már megkezdte a működését s így e levelemet is sietnem kell befejezni.

Moschi, 1905. jul. 12.

Kittenberger Kálmán.

Nevelészetí kirándulás.

— A Bars eredeti tárcája. —

(Folytatás.)

Az ebéd előtti siesta idején terjedt el a híre annak, hogy egyik nevelész társunk a cipőivel aludt egy ágyban. De hogyan? Hármán valánk egy szálláson, egy szobában, kellemes jó helyen. S a mint átadják magukat Mórfeusnak, beáll a végtelen nagy éjszakai csend, az éjt valami sajtászorú, valami szokatlan ropogás zavarja meg. Mi ez? Mi az isten csodája ez? Felriasztja a nemzeti elcsallót. Hallod-e mi ez? Itt patkányok vannak!

A'ugy békén! A sógor csikorgatja a fogait. Hol venné itt magát a patkány?

Hanem a nevelész nem hitte. Gyufát, gyertyát gyújtott, körülvizsgálta a szobát társai nagy bosszuságára s végre biztonság szempontjából magához szedte cipőit az ágyba. Uj és olajos — hátha szagára csikorgatják a fogait a körmőci patkányok. — Nem hiszi el, hogy a sógor csikorgatja éjjel, rossz szokása szerint, álmaiban a fogait

A honi ipar.

Politikai tekintetben nem, de gazdasági oldalról foglalkozhatunk az önálló vámterülettel. Beszéljünk tehát ez értelemben.

Gyakran találkozunk ugyanis azon véleményekkel, hogy nyerstermelők lévén, ártalmunkra lesz az Ausztriától való gazdasági különválás.

Meglehet, de nem bizonyos, mert nyerstermésünket a szomszéd nem nélkülözheti és nyerstermelőink a belfogyasztás emelkedése és más kedvezmények útján kárpótolhatók, míg iparunk megteremtése vámsorompok nélkül elképzelhetetlen.

Pedig az állam modern igényeit csakis fejlett ipar mellett elégíthetjük ki.

Addig azonban, míg ez megvalósul, sok viz folyik le még a Tiszán és addig is meg kell tennünk saját hatáskörünkben mindent, a mi a hazai ipar érdekében megtehető.

Jóllehet a sajóbán, iparos- és népgyűléseken igen sok szó esett már e tárgyról, mi is gyakran foglalkoztunk már vele, de még mindig nem történt eléggé gyakran, mert a mindennapi példák bizonyossága szerint a néha-néha kigyúlt lelkesedés csakhamar elmúlt, a szalmatűz lelohadt s marad minden a régivel: a közönség a mi kereskedőinktől még mindig külföldi cikket vásárol, mert azok csak ilyeneket tartanak, talán azért, mivelhogy a nagyobb tőkéjű külföldi gyárosok valamivel több hasznot, vagy hosszabb tartamu hitelt nyújtanak, mint a nehéz viszonyokkal küzdő belföldi magyar gyárosok.

Az ilyen eljárást épen nem csodáljuk, ha talán a külföldi árucikkek minőségileg tényleg jobb, mint a belhoni, mert utóvégre is a közönség legnagyobb része nem azért megy a boltba, hogy ott hazafiságot gyakoroljon, hanem hogy ott izlésének és anyagi viszonyainak megfelelően a szükséges vagy fényűzési cikkeket beszeresse.

A fényűzési cikkektől ezúttal eltekintünk, mert iparunk e téren sok tekintetben nem képes még a külfölddel a versenyt kiállni, jóllehet vagyonszámok köreink nagy része a mániaja ennek az oka, mivel az előkelő közönség gyakran pusztán megszokásból sokkal többre becsüli azt, ami Ausztriában, Német-, Francia- vagy Angolországban készült, mint azon készítményeket, amelyeket áldozatkész törekvő nagy iparosaink a belföldön iparkodnak produkálni, úgy, hogy valamivel több jó akarat és nagyobb pártolás mellett a hazai ipar rövid idő alatt képes volna e téren is sikerrel kiállni a versenyt a külfölddel. És mennyi pénz vándorol ki épen ilyen fényűzési és pipere cikkekkért a külföldre?

Tekintsük csak a mindennapi élet tárgyait. Hát itthon csakugyan nem kaphatunk-e kitért posztot, úgy hogy kényszerítve vagyunk brünni, vagy épen angol kelmát hoz-

Ettünk, szónokoltunk s megint ettünk közbe-közbe ittunk is a mint illik, még a papok is szónokoltak. Megvártuk, míg a siketnémák direktora és különösen Belágh bácsi elmondta a maga mondanivalóját. — Ő mindenkor, mint mindenütt úgy a fehér asztalnál is nem csak megüli, de meg is állja a helyét. — Hogy rámondottuk az éjont, a mindenesünk intett, felszedelőküdtünk, hogy elutazzunk, lévén Léva jó kis távolságra Kőrmöcbányáról. aztán meg státiót is kell tartanunk Szent keresztet, a hol vendégül várnak vacsorára nem ugyan a püspöki rezidenciában, de közel hozzá úgy annyira, hogy érezhetjük akár a konyha szagát is.

Felpakoltunk a „szarvas“ udvarán egy tót atyafi furmányos szekereire vagy öten. Az atyafi csak nézett, nézett, Aztán számlálni kezdett: „jedon, dva, tri, styiri, pety.“ Aztán saját tulajdon magára mutatta: „seszty! pokválem Pán!“ Felkapott a helyére s a két hogyi lovacska megindult velünk lefelé a lejtőn. Érezték, hogy paedagogiai terhet emelnek. Hiába az aranyak megvan a maga fajsulya, ha kevés helyet foglal is el. — Mikor elindultunk, a sallói bankár kiabált utánunk: vegyetek fel a saraglyába, vegyetek fel! De bizony mi süketek voltunk mint az ágyu. Izzadj! gondoltuk magunkban, van elég izzadni való!

Haladtunk ki a városból, mindenütt lefelé egy hosszú óriási lejtős völgyön. Jobb és balról felől óriási erdőszoruzta hegyek s mi megilletődve bámultuk a természet e csodálni való alkotásait. — Midőn a sógor hátrafelé tekintett, szeméi egy biciclistát pillantottak meg. Megkérde a furmányost:

zadni? Nincs-e versenyképes papirgyárunk, hogy ne szoruljunk külföldi papirosra? Tollat, ténecát, ceruzát, tolltartót, pecsétviaszot nem szerezhetünk be itthon olyan jó minőségűt, hogy a külföldi cikk nélkülözhetővé váljék? Nincsenek-e Magyarországon a legjobb hírnévnek örvendő kocsigyártók és puskaművesek, hogy ne kelljen külföldről hoztatni az urasági kocsikat és vadászfegyvereket? Hát a magyar gyufa annyira rossz volna, hogy tüzenél nem gvujthatjuk meg szivar-kánkat? S vajon a m. á. vasutak cséplő-garnitúrái nem-e remekművei a honi ipar-nak? Jó ekéket, vetőgépeket és triőröket nem-e készít több hazai ipargyárunk? Szivattyukat és tüzi fecskendőket talán csakis hazánk határain túl kaphatni? Orvosaink nem használhatják-e a belhoni sebészeti eszközöket? Zongorát csak Bösendorfer tudna készíteni s a magyar orgona talán kevésbé képes dícsőíteni az Istent? Nem-e legjobb hírek dícsőítenek a szepességi vázson?

Végtelen nagyja száma annak a sok cikknek és tárgynak, a melyek közül fentebb csak néhányat soroltunk fel hamarjában és a melyeket Magyarországon egészen célmegfelelően s elfogadható árban készítenek, de a melyeket kereskedőink vagy épen nem, vagy egészen hasonló külföldi készítményekkel együtt tartanak raktáron. De a közönség sem a megvásárolt cikkek eredetével nem törődik, sem avval, hogy a belhoni, hazai készítmények jóságáról meggyőződést szerezze.

De ne állapodjunk meg csupán az ipar-termékekkel, jóllehet ezzel tudjonkép átlépjük a tétel által szabott határokat. Valjon miért iszunk külföldi kognakot és pezsgőt? Miért fogyasztunk külföldi ásványvizet, mikor saját hazánkban annyi sok jeles gyógyforrás várja kihasználását? És amit már tényleg nem készítenek hazánk határain belül, miért nem szerezzük be az ilyen tárgyakat hazai kereskedőink közvetítési útján, akik ugyanazon áron adhatnák az árut, mint amennyibe nekünk kerül, ha közvetlenül hoztatjuk a külföldről, mely esetben legalább egy része a pénznek a mi kereskedőink kezében maradna?

Még mindig várjuk az országos iparszövetkezet által készíttendő jegyzékét a hazai iparosoknak, a melyből a közönség megtudhatná, hogy tulajdonkép mely cikkek készíttettek itthon, hogy azután a kereskedőket ilyen cikkek tartására lehessen készíteni. Ha például visszautasítjuk a külföldi gyufák élénkbe rakott skatulyáját, vagy csomagját s mindig csak Emke gyújtót kérünk, el sem képzelhető, hogy a kereskedők ne ilyeneket szerezzenek be s tartassanak nevők részére.

Igy azután nemcsak szükségletünket fedezzük, hanem hazafias kötelességet is teljesítünk, a nélkül, hogy különös önmeg-

félnek-e a lovak a biciklitől?

Bizony uram — feleli a tót — nagyon félnek. Tegnap is feldöntöttek ezek egy szekér újbányai fazekat.

A sógornak se kellett több, ő bizony nem akart az újbányai fazekak sorsára jutni szálljunk le, de rögtön és azonnal! Mivel pedig a szekér azonnal nem állhatott meg, hanyatt homlok rohant le és letette magát a kimondhatatlant alul hagyva, a kőrmöcbányai aranyos földre, de úgy, hogy a könyöke rándult meg annyira, hogy még ma sem foghat tollat a kezébe. Szegény sógor! Csak a nehéz poharakat emelgeti napról napra! Én nem tudom meddig bírja ki.

Hogy a bicikli elrohan — a jámbor pejkók bizony a fülüket se billentették, tegnap bizonyosan csak a jogcimet keresték a bicikliben a fazekak feldöntésére — felült a sógor újra, de jajgatott a karjára. — Szegény sógor! Sajnálkoztunk felette. Hogyan fogsz majd vacsorázni a fájós keziddel, hogyan fogsz majd inni a püspöki szent borból, ha fáj a kezéd? Ugy megijedt, hogy mindjárt megpróbálta: vajjon felemelheti-e a kezét a szájaig. Sikertült neki.

Borobogtunk Szentkeresztre. Az utcagyerekek mind-mind ujjal mutogattak reánk s mint a furmányos Kőrmöcön — számlálni kezdetek ki franciául: jedon, dva, tri, styiri, pety. Ki magyarul, ily formán: „net, keté, három, nety, et, hat“, míg nem bejuttottunk az ottani nevelész, vendéglátó házigazdánk portájára.

Körülnéztük a házat, a környéket, nagyon szép teheneket láttunk az ólban, fűrészpörben heverészni, az udvaron csibék

adózattal járna. És a mily mértékben kívánatos a hazai iparnak felvirágoztatása az által, hogy iparunkat a külföldi ipartól függetlenítsük, ép annyira az iparosok adóképeségének emelése által hasznos az az államnak, úgy, hogy az állam, jövedelmeinek emelkedésével arányosan többet áldozhat a nemes célokra.

Ahol és amikor csak lehetséges tehát, csak hazai, magyar cikket vásároljunk, hogy ez által is bebizonyítsuk a magyar haza iránti igaz szeretetünket és hűségünket!

Z. K.

A megélhetés drágasága.

Országszerte felhangzik a panasz, hogy az élelmi cikkek ára hallatlanul felszökött. Az emelkedés 50—100 százalék között változik.

Ez tény, melyet sajnosan lépten-nyomon tapasztalunk.

A múlt évben az élelmi szerek drágulását a rossz gazdasági évnek tudták be; de az idén mindenben jó közepes termésünk van, honnét van tehát az, hogy az élelmi-cikkek árai nemcsak le nem szállanak, hanem egyre emelkednek?

Egy további sajátságos jelenség, hogy a fő és nagyobb városokban a drágaság aránylag még kisebb, mint a vidéken.

A rövid idő alatt beállott óriási áremelkedéséről, ezek okairól hallunk és olvassunk ugyan véleményeket, de rendszeres, biztos alapon nyugvó tanulmányt még nem láttunk, pedig azoknak, kiknek kezében a mamár mindenre kiterjedő statisztikai adatok szálai összefutnak, a kormányt tudnia kell, hogy az élelmiszerek árának hirtelen felszökését mi eredményezte?

Lehet, hogy igazuk van azoknak, kik a nagyon fellendült kivitelben keresik a baj forrását; lisztet, tojást, vaját, baromfit stb. tényleg most sokkal nagyobb mennyiségben szállítanak külföldre, mint azelőtt. Ezen többlet kivittel a termelés nem tartott lépést s így a cikkek ára emelkedett.

Ha a tapasztalható drágaságnak forrása tényleg a kivitel emelkedése, úgy a baj csak átmeneti, mert a fokozott kereslet serkentőleg hat a termelőkre s a termelés fokozásával ismét helyre fog állni az egyensúly.

Igen sokan azonban a mostani drágaságot a pénz vásárlási képességének egyszerű leszállásában vélik feltalálni, mely jelenség a nyugati országokban, főleg pedig Amerikában már régi dolog.

Az élelmi szerek áraiban hirtelen beállott nagy változás természetesen visszahatással van egyes társadalmi osztályok megélhetésére s első sorban azon családok sorsát nehezíti meg, kik változásnak alá nem vetett jövedelem, fizetéshez kötvék t. i. a tisztviselők és hivatalnokok helyzetét.

A kereskedő és iparos jövedelme könnyebben és gyorsabban alkalmazkodik a fennálló viszonyokhoz; a hivatalnok fizetése azonban állandó és sokszor évtizedes közdelem szükséges, míg némi emelést képes elérni.

A tisztviselők, hivatalnokok és rendes fizetésből élő családok megélhetése, különösen a kisebb vidéki városokban igen sajnáru. Megdrágul a lakás, az élelem, szóval

csipegetek, elég jó kirántani valók. A konyhából friss liba illat, t. i. sült liba illat árad kifelé stb. stb. — Sógor — mondánk a sógornak: hol a kuffar?! Hiába, a hangulatot most már a kuffar se ütötte el. Hanem a keze az fájt annyira, hogy csak enni és inni tudott vele. Hálából a jó vacsoráért a jó házi asszonyt úgy megnevettette, hogy összedüléstől lehetett feiteni. — Notandum komába volt utazandó, a mi enyhítő körülmény. — A mindenesé alig, hogy megette a vacsorát, elaludt az asztalnál. Majdnem gyufával sprájkoltuk fel a szemét. Végre is nem volt más, aludni kellett.

Reggel, hogy kikutyagoltunk, amint nevelészekhez illik az állomásra, a sallai bankár mosolyog ránk a vasuti kocsi ablakából. — Kölcsönös kibékülés, nem hallottam, nem értettem, sajnálom pajtás stb.-féle mentegetődzése, már ismét Lévan vagyunk. Innét a hány láb annyifelé oszlott az egész kiránduló társaság. Kiki haza sietett, hogy kipihenje a kirándulás fáradsalmait s beszámoljon az asszonynak a napi dijakról. Hanem becsaptuk az asszonyt. Két napdíjat kaptunk s csak egyet vallottunk be. — De hogy némely urak hogy számolnak be a 2 napi szabadságról a feleségeiknek, arról jobb lesz igazán nem beszélni!

Egyébiránt ebből a kirándulásból mindenki nyert. Nyert a kultura, nyert a tanügy, nyert a magyarság, nyertünk mi, mert egy tanúsággal mi nevelészek gazdagabbak vagyunk t. n. hogy mivel a vakáció, vakáció s akkor a nevelész vagy nyaral, vagy podagrás, vagy elpárolog. — Jó napot Kőrmöcbánya! — A viszontlátásra a jövő — millenniumkor!

Benedek.

minden, csak az eddig is szerény fizetés maradt a régi.

Az élelmi cikkek hirtelen drágulásával a tisztességes megélhetés roppant mérvben van a társadalom egyes osztályaira nézve megnehezítve. Ép azért itt a legfőbb ideje, hogy ezen jelenséggel komolyan foglalkozzanak azok, kik könnyebben látnak be a gazdasági élet gépezetében, kik nemcsak a külső jelenségeket látják, hanem azok rugóit, okait is ismerik.

A mostani drágaság a termelők osztályának természetesen javára szolgál.

Ha a termelők helyzetének javulása természetes volna és nem más társadalmi osztályok sorsának rovására történnék, úgy csak örülni lehetne a mostani helyzetnek. Így azonban kell, hogy gondoskodásunk egyik fő tárgyát képezze az egyensúly fenntartása és a változásnak legalább mérséklése, ha másként nem lehet, úgy a kivitel megnehezítése által.

Ha a drágaság most a nyár közepén is majdnem elviselhetetlen, mi lesz velünk a télen és tavaszon?

R.

Felhívás az adófizetőkhez.

A bars megyei ellenőrző bizottság f. évi augusztus hó 14-én tartott üléséből kifolyólag a következő felhívást intézte vármegyénk polgáraihoz:

A megye összes polgáraihoz!

Barsvármegye törvényhatósága 1905. évi július 17-én 638. számú alatt hozott s a vármegye hivatalos lapjában közzétett határozatával hazánk megtámogatott alkotmányának védelmére kelt, a midőn kimondotta, hogy

„az országgyűlés által meg nem szavazott állami adók beszedését, az önként fizetett adóknak az állam-pénztárba való beszállgatását és a meg nem ajánlott ujoncoknak k a litását megtiltja.“

Reméljük, hogy ezen alkotmányvédő határozatot Barsvármegye alispánja, a hazánk hű fia az alája rendelt egész megyei tisztikarral együtt, valamint a vezetése alatt működő város, járási és községi hivatalok s valamennyi hivatalos közeg letett esküjükhöz híven, legjobb tudásuk és lelkiismeretük szerint végre fogják hajtani.

A vesélyeztetett alkotmányunk leghatározottabb védelme azonban magunknak a honpolgároknak hűségos szívében van biztosítva s a védelem sikere minden egyes honpolgár kötelesség éretetől s attól a szívószájtól és kitarástól függ, melyet ő hazafiai kötelességei teljesítésében tanusít.

Mi a vármegye törvényhatósága által a 638. számú alkotmányvédő határozat végrehajtásának ellenőrzésére kiküldött bizottság, hozzátok fordulunk tehát, vármegyénk szeretett polgárai, azzal az erős bizalommal, hogy a ti kipróbált józan hazafiságotok meghozza azt az üdvös eredményt, ami célja a vármegyei határozat végrehajtásának is, tudniillik megtámogatott alkotmányunk hatályos megvédelmezését.

Megkíséréljük pontokba szedni, hogy mit szabad és mit nem szabad, mit kell és mit nem kell e válságos időben tennie egy igaz jó honpolgárnak.

1. A ki közvetlen adófizető, annak nem szabad adóját a kir. adóhivatalba fizetni, hanem betétként kell elhelyeznie, akármelyik jó hiteli pénzintézetnél avégett, hogy amikor az alkotmányválság véget ér, amikor az országgyűlés a minisztereknek a fölhatalmazást az ország közvagyonának kezelésére megadja, a betett pénzt egy összegben azonnal adóirtóztatása kiegyenlítésére fordíthassa.

2. A ki közvetve, tehát saját közsege előjáróságánál szokta fizetni adóját, ezentul is akár ott fizetheti le, akár takarékpénztárba helyezheti, mert a megyei határozat megtiltja, hogy a közsegi pénzbeszedő közegek az önként fizetett állami adókat az állampénztárba beszállgattassák.

3. A megyei és közsegi pótdadókat mindenkinek pontosan kell befizetnie, mert az alkotmány védelme nem csak hogy nem kívánja a megye és közsegi gyöngítést, de sőt mentől erősebbek ezek, annál hatalmasabb a védelem.

4. A kereskedő és iparos, aki számlát állít ki, avagy új üzleti könyvet nyit és az a polgár, aki okmányt ír alá, avagy folyamodványt nyújt be, bélyeget ne tegyen rá, hanem várja meg, a míg a törvényen kívüli állapot megszűnik és a bélyegtartozás lerovására írásbeli felszólítást kap. Büntetés nem érheti.

5. A fogyasztási-adó fizetésére kötelezett adóját az illető közsegi kötelessége fizesse meg, mert a közsegi kötelessége intézkedni, hogy az adót az állampénztárba be ne szolgáltatassa.

6. A vadász, vadászejegyet a kir. adóhivatalnál ne váltson, hanem jelentse be illetékes polgári hatóságánál, hogy vadászni és vadászejegyet váltani szándékában van és erről a bejelentésről igazolványt kérjen, egyszerűsített vadászati-és fegyver-adóját a közsegnél tegye le, a melyhez tartozik és az összeg letételéről elismervényt vegyen. A bejelentő igazolvánnyal és letéti elismervénnyel bátran elmeget vadászni.

7. Senki katonai szolgálatra önként ne ajánlkozzék, szülő, avagy gyám ehhez beleegyező nyilatkozatot ne adjon.

8. Főleg a közvetlen adófizető polgártársainknak kötik lelkére, hogy hasznai

kötelességüknek tartásuk az 1. pontban foglalt utasítást hiven követni, mert amíg a kisebb adófizetők adójának be nem szolgáltatásáról a község gondoskodik, addig a közvetlen adófizetők csupán saját lelkiismeretük intő szavára vannak utalva, hazafias kötelességeik hű teljesítésével közvetlenül nagyot lendítenek az alkotmány védelem szent ügyén, — ellenben azok elhanyagolásával jelentékeny csorbát ütnek a védelem hatályosságán és sikerén s önmagukat bélyegzik meg a magyar társadalom szemében.

Isten áldása legyen hazánkban s annak minden igaz hűségű polgárán!

Kelt Léván, 1905. évi augusztus hó 14-én a megyei ellenőrző bizottság üléséből

Bándy Endre Ambró István
bizottsági jegyző. mint ellenőrző biz. elnök.

Különfélék.

— **Szent István napja.** Ma ünnepeink az első magyar király emlékét, aki megalkotta a magyar államot, szervezte a független magyar egyházat, aki fényt, dicsőséget és szabadságot szerzett népének, melynek apostola volt, és akit azért az egyház a szentek fénykoszorujával övezett. A törvényhozás nemzeti ünneppé tette e napot, de nem a törvény plántálta be emléket, a nemzet közérzetét fejezte ki azzal. S a jó magyar nép, ilyenkor betakarítás után, ha adott az Uristen annyit, zarándoktat tesz az ország fővárosába, hogy áhítatos szemekkel nézhesse annak a szent magyar királynak épségben maradt jobbkeztét, amelyből csak áldás és szeretet áradott. E napon bizonyára méltón dörognék az ágyuk, nem azok, melyek halált és pusztulást hirdettek, hanem az öröm és háláadás ágyui. S tán sohasem szolt oly szívből, oly igazán az ősi busa ének:

Hol vagy István király?
Téged magyar kiván,
Gyászos öltözetben
Te előttem sírván.

Tekints, István király
Szomorú hazádra,
Fordítsd szemeidet
Régi országodra.

Az ünnepi szent mise 10 órakor Dombay Nárcisz főgim. tanár szt. beszédével veszi kezdetét, a sz. mise infulával, teljes papi segédlettel tartatik.

— **Augusztus 18-án** a hálaadó istentisztelet a nagytemplomban tartatott meg a hatóságok és a honvid zászlóalj részvételével; a beállott eső miatt a tervezett ünnepélyes tábortábor — a piactéren — elmaradt. Vigasztalásul szolgálhat az, hogy az a jó csendes eső többet ért minden paradánál; a szívből fakadó imádság pedig a legszerényebb köntösben is utat talál oda, ahol meghallgattatik.

— **A lövöldei nyári multság** igen fényesnek ígérkezik. Lapunk zártkörű követező értesítést kaptuk a rendezéséről: A közönség kényelmére az „Oroszlán” vendéglőből 4 órától kezdve óránként omnibus közlekedik. A katolikus kör előtt állandóan bérkocsik állanak. — Ételeink és italaink árai a lehető legkedvezőbbek. Finom asztali bor 1 l. 60 fill., zöld szilváni 1 ü. 70 fill., Leidenfrost és dr. Balog borai 1 ü. 1 kor., 1 p. Dreher sör 18 fill., pezsgő minőség szerint poharanként 60, 80 és 100 fill., likör 20 fill., fekete kávé 24 fill., limonádé és málnaszörp 20—20 fill., savanyuvíz 12 fill., Egy adag fogoly 50 fill., egy adag liba 60 fill., egy adag csirke 50 fill., borjupörkölt oszálval 50 fill. Sütemények darabonként 8, 16 és 20 fill., fagyilalt 24 fill., kenyér 4 fill., — A bazárknál szokásos pumpoást teljesen kizártuk, így hogy olcsó pénzen is jól mulathatnak vendégeink. Kedvezőtlen idő esetén is megtartjuk a multságot a kath. kör összes helyiségeiben.

— **A „Lévai Tisztviselők Egyesülete”** már megkezdheti működését, mert az alapszabály-tervezetet a belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Eljegyzés.** Korentsy Sándor kistapolcsányi kántor-tanító Nagy-Boldogasszony ünnepén eljegyezte Korentsy Julikát Esztergomban.

— **Mikor lesz már keramit?** Sürtü panaszok szállnak mindenfelé, hogy a kálnai utcán és a vasut felé rettentő rossz az út. Ennek az az oka, hogy a keramitépítés eredményében tavasszal nem javították; a miniszteriumtól pedig igen későn érkezett le az engedély, így hogy most a legnagyobb teher szállítás idején már nem lehet belefogni és csak a jövő tavasszal fogják megcsinálni. Pedig a bekocsizás már valóságos nyaktörő veszedelmekkel jár; még az a szerencse, hogy a mi fiakkereink igen óvatos lassúsággal szoktak haladni.

— **Gyászrovat.** Egy régi jó hírű iparos-polgártársunk hunyt el f. hó 13-án: Ilvay Nándor, 77 éves korában. A megboldogult utolsó percéig szorgalmasan dolgozott és teljesen rendezett szabóüzletet hagyott hátra.

— **Megindult a piaci forgalom.** Tegnap reggel már sűrű szekérkaravánok vonultak be Lévára: hozzák az életet. Az áldott Garamvölgye — ebben a száraz esztendőben is — meghozta a maga adóját, amint arról a nyüzsgő gabonapiac tanuszkodik. De a gazdák panaszkodnak, hogy minden egyéb drága, csak a gabona olcsó, a kereskedők összetartanak és igen kihasznál-

ják a szegény földmives embert. Egy a bizonyos, hogy nem „tulunk a zsirunkba.”

— **Tanító-választás.** A nemrég elhalt Gergelyi Rezső kistapolcsányi kántor-tanító helyére Korentsy Sándor barszazári tanítót választották meg, a ki a lévai tanítóképzőnek volt kiváló növendéke, s így irodalmilag, mint különösen a hazafias szellemű nevelés terén dicsőrendő buzgalommal működik, amellelt a magyar zenének szakavatott művelője.

— **30 éves találkozás.** F. hó 23-ik napján nevezetes találkozás lesz városunkban. Összejönnek azok, akik ezelőtt 30 esztendővel szereztek oklevelet a lévai állami tanítóképzőben. Az akkor végzett tizenegy tanítójelölt közül tizen vannak életben és mind a tizen jelentkeztek a találkozóra. Egykori tanáraikat is itt találják: Pazar Károlyt, Holló Sándort és dr. Halasy Kálmánt.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter a lévai kir. járásbíróshoz Bokros Pál nyitrai törvényszéki díjnokot irnokká nevezte ki.

— **Szűkül a Garam.** Bizony már mindenfelé keresztül gázolnak rajta. A kompot is alig bírja el, ellenben nagyon tisztán mutogatja a fenékén heverő kavicsokat. De azért ilyenkor is kimutatja az erejét. Többek közt a napokban egy nagy-koszmályi 15 éves legényke fult bele lószállítás közben. Mort vannak a mederben egyes mélyedések, melyekben a víz 5 méter mélységű. Ilyenekben azután könnyen belevész a vakmerő, akit a sekély vizállás tévutra vezet. Még más eset is van, amely azonban kevésbé gyászos, azaz hogy a harcsákra igen. Egyszer Zselizről hoztak egy szekér harcsát (vagy öt drb. félmázsás volt köztük), mások meg Kálnáról szállítottak be egy csomó nagyfejű zörnyeteget. Ezeket is olyan mélyedésekben fogják, a melyektől elszaladt a Garam. Ez oknál fogva a partmenti kutakból is elfogyott a víz. Az egyik Garammenti uradalom kénytelen a tocsogókban mély gödröket ásatni, hogy a marháját vízzel lathassa el. Ez meg azután az állapotbetegségeket segíti elő. Ilyen veszedelmeket hoz a szárazság.

— **A „Verebélyi Kaszinó”** tisztviselőit a f. hó 5-én tartott közgyűlésen a következő eredménnyel választották meg: elnök: Nedeczky Vince; igazgató: Oravetz Kálmán dr.; gondnok és könyvtáros: Hangyássy János; ügyész: Adler Gyula dr.; jegyző: Porácz János; penztáros: Kämpfner Benő; vigalmi bizottsági elnök: Berczelly Miklós; választmányi tagok: Godin Károly dr., Groszmann Henrik dr., Kohn P. dr., Kósa Andor, Prónay Nándor. — A kaszinó f. évi szeptember hó elején nyílik meg.

— **Pálinka áldozata.** Kozák Ferenc csiffári születésű óbarsi lakos e hó 15. délután Solymosi Fülöp ottani földmiveléssel a korcsmában pálinkázott. Utóbbi felesége, Valachi Peter nevű szolgálójával a korcsmából haza hivatva; Kozák pedig még ott maradt s iefeküdt. Kevés idő múlva Valachi Péter Kozákok felköltötte s Valachit arcul ütötte. Utóbbi azután Kozákok nyakon fogva megrázta s közben Kozák a kabátja zsebéből kivett beretvával Valachi Péternek nyakát emetszette. Sérült még elve ment gazdája lakására s ott 1 1/2 órai kínlás után meghalt. Kozák Ferenc másnap önként jelentkezett s jelenleg a lévai kir. jbiróság fogházában van letartóztatva.

— **Táncmultság.** A lévai csizmadia ifjuság folyó évi szept. hó 3-án az „Oroszlán”-szálló termeiben zártkörű táncvigalmat rendez. — Belépti-díj: Személyjegy 1 kor. 60 fill.; Családjegy 3 korona. Kezdeté este 7 órakor.

— **Könyöradományok gyűjtése hamisított okirattal.** Lapunk múlt heti számában Dr. Reindi Román közleményére vonatkozólag kijelentjük, hogy a legilletékesebb forrásból vett értesítés szerint azon egyén köldülésre feljogosító okmányt a nevezett hatóságoktól nem kapott, s szerint az igazolványt hamisította, s mint a cikkirő is alaposan gyanította, nem hivatalosan támogatott kéregetőről, hanem közönséges csalórol van szó.

AFRÓSÁGOK

Rovatvezető: Z U H A N Y.

Egyszer Szokrateszt, a híres hellen bölcsőt, egy ember, amint mellette ément, gonosz szándékból jól megtasztatotta. Barátai biztatták, hogy panaszolja be a szemtelen embert, de Szokratesz csak azt felelte: „Hátha ökö, vagy számár taszitott volna meg, tanácsolnók-e, hogy bepanaszoljam?”

Irodalom és művészet.

— **Az Anjouk kora.** A magyar lovagkor, a melynek époszát későn, de színet nem veszítve Arany János írta meg a Toldi szerelmében, az Anjouk lilomos lovagvirága, csimeres zászlói lobognak Magyarországon a XIV. században. E zászló árnyékában hatalmas dolgok történnék, az ország Európá első nagyhatalmává lesz, kifelé hódít, karja elér Lengyelország határáig és Nápolyig, megreszkettette a caah trónt, idehaza kiálalt a rendi alkotmány, feléptt az új királyi székhely a Vértes olaszos vidékén, a gyönyörű Visegrád s aztán egy fuvallat — özeveg királynéknra marad az ország s mint Magyarországon a ragyogó korcszakok után mindig, mert a nagyság nem

jegyezsedett meg intézményekben, hanem személyhez fűződött, — egy halállal meghalt az ország nagysága is.

Nagy Lajos után egy szomorú kor következett: Zsigmond kora, a mikor kifelé még megvult a Lajos szerzte régi tekintélye a magyar királynak, de bent nyomor, gyász, szegénység sorvasztotta a nemzetet, a melyet nem lehetett eltítkolni sárkányrendek alapításával és azzal az ünnepélyességgel, a melylyel Zsigmondot fogadták a konstanzi zsinaton. Nem feledtette el az ország süllyedését a római királyi korona sem, a mely Zsigmond fejét érintette.

A fény és gyászok e korszakait tárgyalja a Nagy Képes Világtörténetnek VI. kötete, a melyet a kiváló tudós, dr. Csuday Jenő írt. E kötet most megjelent 224—225. füzetek foglalkoznak éppen Nagy Lajos és Zsigmond uralmával.

Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében, Léván.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 14 kor. 70 fill. 15 kor. 20 fill. Kétszeres 12 kor. 80 fill. 13 kor. 40 fill. — Rossz 12 kor. 80 fill. 13 kor. 40 fill. Arpa 11 kor. 20 fill. 13 kor. 20 fill. Zab 12 kor. 40 fill. 12 kor. 90 fill. — Kukorica 16 kor. 40 fill. 17 kor. 40 fill. Bab 22 kor. 40 fill. 23 kor. 40 fill. — Lencse 25 kor. 20 fill. 27 kor. 20 fill. — Köles 9 kor. 60 fill. 11 kor. 20 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapesten.
Vörös here 110—120 kor., Luczernamag 108—116 kor. Muharmag 20—21 kor. Csillag fűrt 18—19 kor., Spergula (Csibehur) 18 kor., Pohánka 18 kor., Mustár 32—34 kor., Biborhere 70—80 kor.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.
1905. évi augusztus hó 13. tól augusztus hó 20-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Csányi József Urgasz Veronika	leány	Katalin
Kéri János Jókai Judit	leány	Katalin
Najner László Menyhár Julia	fiú	László
Groman István Nyiredy Vilma	leány	Erzsébet
Nagy Sándor Mráz Vilma	fiú	István
Chlup Nándor Bátovszki Mária	fiú	István

Házasság.

Völgyeny és menyasszony neve	Vallása
Hohberger Vilmos Polák Zsani	izr.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Ilvay Nándor	77 éves	Szívbenulás
Getler László	4 "	Angolkór
Csorvik Gusztáv	20 "	Tüdőgömkór
Lakatos György	70 "	Végölgengülés
Matyák Kálmán	4 hónapos	Béhturut
Chlup István	1 napos	Vesztül. gyeng.

Szerkesztői üzenet.

H. J. Verebély. Nem közölhetjük. Személy ellen való támadásokat nem közvetítünk.

Nyilttér.

1580/1905 tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A lévai kir. járásbíróshoz mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyuriás Mihály végrehajtónak **Konta Gyula** végrehajtást szenvedő elleni 60 korona tökéletesítés és jár. iránti végrehajtási ügyében (lévai kir. járásbíróshoz) területén lévő Léva városában fekvő a lévai 2620. sz. tjkvben A + 2. sor. 822. szám alatt egész ingatlanra 36 korona kikiáltási árban, ugy továbbá a lévai 1217. számú tjkvben A + 2. sor. 2190. számú egész ingatlanra 250 kor. kikiáltási árban, a lévai 125. számú tjkvben A + 2. sor. 823 kor. egész ingatlanra 24 korona kikiáltási árban és végül a lévai 2620. sz. tjkvben A + 1. sor. 666. számú és 605. nép sorsz. háznak csupán végrehajtást szenvedőt illető 1/12, részére 485 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1905. évi szeptember hó 14-ik napján, d. e. 9 órakor** a lévai kir. járásbíróshoz telekkönyvi irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron aul is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanbecsarának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kibocsátott igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelye-

zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1905. évi június hó 17.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

kir. jbiró h.:

Dereáno Vilmos

kir. albiró.

Birtok megvételre kerestetik!
Bars megyében, Garamvölgyében. - Közvetítők kizárva.

Czím e lap kiadóhivatalában.

Jó házból való fiu tanoncznak felvétetik
Kern Testvéreknél Léván.

Boreladás.

Kitűnő fehér és schiller bort 36 kor. Kövidinka fajbort 50 koronáért szállít hoteoliterenkint, 5 kgr. csemegeszőlőt chas-selast 3 koronáért franko, bármely posta állomásra.

SZUNYOGH FERENCZ

bortermelő
Ókocska, v. áll. Ujkécske.

Brüsseli

P. D. Mieder

az egyedüli derékfűző, mely szép elegáns alakot és hajlékony derekat kölcsönöz, annélkül, hogy a gyomorra kellemetlen hatást gyakorolna.

Egyedüli elárusító egész Bars megye részére:

GROTTE VILMOS
LÉVA.

Cigarettaozók figyelmébe.

„Progress” egészségi szivarka hüvely. megóv más emberek betegségétől, mert gyártása közben senki keze nem érinti.

Minden jelenleg használatban levő ragasztott vagy géphüvely kézzel ragasztatik, el lesz látva szopókával és gyapottal, csomagoltatik és többnyire szájjal fujatik fel, holott a

„Progress” egészségi hüvely, mely a legfinomabb papirból gyártatik, a gépből varva, nyomtatva. szopókával és a nicotint felszívó zsinórgyapottal elátva készen kerül ki és automaticus rakódik a dobozba. A

„Progress” egészségi hüvely a legújabb higiénia legnagyobb vívmánya a hüvely gyártásban.

Kaphatój egyedül **Amstetter Imre** dohánygyáruadójában Léván.

Gyöngyvirág- créme és szappan arczara, kézre legjobb, teljesen ártalmatlan szer.
1 tégely ára 1 korona. — Szappan 80 fillér.
BOLEMAN gyógyszerárban Léván.

OCCASSIO!

Az előrehaladt idény miatt az összes nyári cikkeimet

és p.: Cretton, Batist, Zefir, Vászonszövetek, Szerbvászson, Deline, Granadine, Blousok, Napernyők

f. évi augusztus végeig érvényes mélyen leszállított árakban kiárusítom.

Kiváló tisztelettel
GROTTE VILMOS
divatruháza Léva.

K á v é.

	1 kg. frt. kr.
New-Cuba kávé	1.60
Jamaikai legfinomabb	2.20
Kuba legfinomabb	2.20
Ceylon legfinomabb	2.10
Ceylon finom	2.—
Portorico finom, és Cuba	1.60 2.—
Gyöngy legfinomabb	2.— 2.20
Mocca legfinomabb	2.20
Arany Jáva legfinomabb	2.20
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20
Öröli kávé	1.—

Kapható:
Kern Testvéreknél, Léván.

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

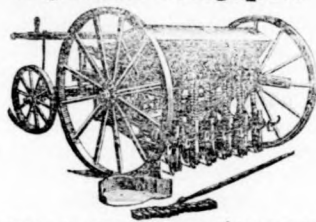
egy régióknak bizonyult háziszere, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalom-össillapító szernek bizonyult kőszvényel, oszónál és meghűléseknel bedörzsölés-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, amely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cég-jegyzével ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: **Török József gyógyszerésznél, Budapesten.**

Richter gyógyszerüzemére az „Arany oroslánc“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennap szétkeltés.

Az elismert legjobb és legkitűnőbb
Aczélekék 1, 2, 3 és 4 barázdásnak
Rét, moha, tagozot és diagonal **Boronák**
Gyűrűs és sima acél lemez földi megterem.
Agricola vetőgépek.

ARATO-GÉPEK

fűnek herének.
Szénagyűjtők és aratógerelyek. Szénafordítók. Szabad. aszaló, keszűk gyümölcs és főzelekeknek. Bor- és gyümölcs sajtók, Gyümölcs és szőlő zuzók és bogymorzsolók, Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő „SYPHONIA“, Tormáncs és vertetű pusztítására, Szállítható takart tőzhelyek.

Cseplőgépek

szab. új Körülvevőgy ellátott görögös csapágyakkal

Járgányok

1-6 vonóállat befogására
Legújabb gabona-tisztító-rosták,
TRIUREK és KUKORICA MORZSOLÓK,
Szecska vágók, daralók, repavágók,
Széna és szalmaprések nyugvók és szállíthatók
valamint minden más fajta gazdasági gépek

legújabb szerkezetben készítenek és szállítanak
MAYFARTH PH. és Társa

cs. és k. kiz. szab. gazdasági gép gyárak, vasöntödék és vashámorművek
Alap. 1872. **Bécs, II. Taborstrasse 71.** 1000 munkás.

Kitüntetve több, mint 450 arany, ezüst és bronz éremmel az összes nagyobb kiállításokon.
Részletes árjegyzék és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárúsítók kereszteknek.
Kaphatók: **KNAPP DÁVID** úrnál Léván.

Árverési hirdetemény.

A beszterezébányai püspökség Garam szent. kereszt uradalmának Garam szent. Kereszt, Nagy Lócsa, Majláth, Garam Kürtös, Kis Lócsa, János Gyarmat, Koszorus, Mogyorómál, Kaproncza, Lutilla, Bartos, Karvaly, Kiszelfalu, és Ókormöcske községek határában fekvő erdő és mezőgazdasági birtokán található

boróka termés

folyó év augusztus hó 25 én délelőtti 11 és fél órakkor nyilvános szóbeli árverésen az alólírott erdőhivatal irodájában el fog adatni, a hol a részletes föltételek megtudhatók.

Beszterezébányai püspökség erdőhivatala Lutillán:

Skorpi Ede
pü-pöki erdőész

Névjegyek, meghívók és eljegyzési-kártyák

legdiszesebb kivitelben

készítettnek

NYITRAI ÉS TÁRSÁNÁL Léván.

Vezérszó: Minden darabb szappan a Schicht névvel tisztá és nem káros alkatrészekből.
Jótállás: 25.000 koronát fizet Schicht György cég Ausziban bárkinek, aki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht“ névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

SCHICHT-szappan!

(„Szarvas“ vagy kulcsszappant)

használjuk

kiváló hatású tulajdonsága miatt

előnyös eredménnyel

bármely mosási célra, úgymint:
saját használatra,
minden ruhaneműnél
és

mindenhez

ami egyáltalában mosva lesz.

Tényleg

„Zorgobin“

segít a nagyszerű és utólerhetlen

Rovar öló

Vásárolják „csak üvegekben“.

Kapható Léván:

Amstetter Imre utóda	Róth K.	Bolner Pál	Verebélyen:
Engel József	Wilhelm Béla.	Dombo Károly	Czírok István
Heksch Illés		Reimann Lajosné	Erdai József
Kern Testvérek	Ipolyságon:		Pollák Zsigmond
Medveczky Sándor gyógyszer.	Berecller. M.	Ujbányán:	Zsarnócán:
Pollák Kálmán,		Cservinka M. gyógyszerész	Weichberg Izidor
		Heinrich Ede fodrász.	

GEDULDIGER HUGÓ VÉSNÖK
ruggyanta-bélyegző-gyára
Alapított 1874.
BUDAPEST, VI, VÁCZI-KÖRÚT 17. SZÁM
Készít. ruggyanta és rézbélyegzőket, pecsétnyomókat
sablonokat, öntött- és vésett ezimtblákat sat.
Árjegyzék ingyen.
Vidéki képviselők kereszteknek

Bars- és Hontmegyerészére
érezkoporsó főraktár Kern Testvéreknél Léván.

Beschorner A. M.

első cs. kir. osztr.-magyar-, német franczia-, olasz- és orosz szabaldalmazott érezkoporsó gyárából.

Ezen szabadalm. ércz koporsók Európában majd minden egészségügyi hatóságok által nemcsak a hullák szállításához, leginkább

légmentességük miatt, mi által az légártalmas szesz (hullaméreg) kigőzölgesét akadályozzák, a legjobban ajánlatnak.

Szép kiállítása, gazdag díszítése, olcsósága, tartóssága, sir- és sirboltokban használhatósága ezen gyártmányoknak kiviták minden művelt országban a legnagyobb elterjedést, ára 8 frttól 100 frtig.

Fakoporsók gyermekek részére 3 forintról, felnőtteknek 8 forintról 15 frtig.

Ugyszintén siremlékek, vaskerítések, kereszték, szemfedelek, párnák, koszorúk, szalagcsokrok stb. nagy választékban jutányos áron.

Kaphatók **KERN TESTVÉREKNE**L Léván.

Varrógépek és Műhímezés

valódi első magyar szab. Adria-, Dürkopp- és Gasse-féle új Singer gépek igen csinos kiállítással 5 évi jótállás mellett minden hozzávalóval

Árak részletfizetésre:

	korona
Elsőmagyar monopol-, Dürkopp és Gasser új Singer varrógép	56-tól 78-ig
Új Singer medium iparogép állványval	72-től 80-ig
Titania új nagy Singer 4-es iparos varrógép	78-tól 88-ig
Nagy Howe iparos varrógép	76-tól 80-ig
Va ódi szabadalm. Adria családi varrógép	86-tól 96-ig
láb és kézi hajtásra	96-tól 100-ig
Körhajós családi (Ringschiff) gép	100-tól 120-ig
iparos (Ringschiff) gép	130-tól 150-ig
Valódi Dürkopp — központorsó — gép családi iparos	120 korona
Új Singer családi varrógép kézi hajtásra	150 korona
	44 korona

Műhímezési készülek ára 4 korona.

Főraktár: **Kern Testvéreknél** Léván
Legjobb géptük, részek és osónak olosón.